

[Niels Jørgen Nielsen.]

af det af den forrige regering nedsatte forureningsråd, har vi fået mange værdifulde oplysninger om de faktiske tilstande inden for en række forureningsområder, og jeg håber, at de kendsgerninger, som her er fremlagt, må tilføre forureningsdebatten den saglighed og realitetssans, den har krav på. Vi er jo alle enige om, at forureningen skal bekæmpes. Det gælder ikke om at overgå hinanden i sensationelle proklamationer, men om at finde sammen i et realitetsbetonet arbejde for at skabe det bedst mulige miljø for menneskelig trivsel.

Ønsket herom er jo ikke af ny dato, hvad en overfladisk vurdering af døgnets debat godt kan give indtryk af. Hvis vi sammenligner nutidens hygiejniske forhold med tilstandene i vore forældres og bedsteforældres tid, er vi klar over, at der er sket store fremskridt, men befolkningstilvæksten og den moderne industrialisering har skabt problemer, som man ikke kendte tidligere, og som man en overgang ikke var tilstrækkelig opmærksom på og heller ikke var tilstrækkelig interesseret i at få løst. Derfor står vi i dag med et forureningsefterslæb, der kræver en særlig indsats, men der er ikke noget i situationen, der berettiger til overilede eller panikagtige handlinger.

Bestræbelserne på at bekæmpe den tiltagende forurening vil stille betydelige økonomiske krav, men vi har både tid til og muligheder for at skaffe os det fornødne grundlag for en fornuftig lovgivning, så fejlinvesteringer kan blive indskrænket til det mindst mulige.

Det lovforslag, vi her har for os, beskæftiger sig kun med svovlindholdet i brændsel, der anvendes i faste fyringsanlæg, og dermed altså kun med en meget begrænset del af årsagerne til luftforureningen. Jeg er ikke klar over, hvad der har fået det nyetablerede ministerium for forurening til at starte med netop denne foranstaltning. Det er jo et af de områder, hvor vi endnu desværre kun har sparsomme videnskabelige undersøgelser at bygge på.

I det store og hele bygger lovforslaget på en indstilling fra forureningsrådet, og ministeren gør endvidere i bemærkningerne til lovforslaget opmærksom på, at lovforslaget i store træk svarer til den i Sverige indførte ordning. Jeg er klar over, at Sverige på

mange måder, specielt når det gælder forureningsbekæmpelse, er ministerens store forbillede, men jeg vil alligevel tillade mig at anbefale ministeren at opbygge sine forslag på undersøgelser over de her i landet herskende forhold.

Ministeren regner med, at nedsættelse af svovlindholdet til de i det udkast til bekendtgørelse, der er optrykt som bilag til lovforslaget, fastsatte normer vil koste forbrugerne ca. 100 mill. kr. i årlige driftsudgifter, hvortil kommer en investeringsudgift på 35 mill. kr. ved den nødvendige fornyelse af gamle fyringsanlæg i hovedstadsområdet. Det kunne måske som en indskudt bemærkning være rigtigt at overveje, om der vedrørende en sådan investering skulle gælde særlig gunstige afskrivningsregler netop for at fremme bekæmpelsen af forureningen.

Jeg håber, vi under udvalgsarbejdet kan få afklaret, hvor stor nyttevirkning vi får for den ret betydelige sum, som på grund af de sparsomme forekomster af svovlfattige råolier og de store udgifter ved oliens afsvovling formodentlig vil have tendens til at vokse på grund af den interesse, der jo overalt er for brændsel med et lavt svovlindhold.

En nedsættelse af oliens svovlindhold vil naturligvis formindske mængden af svovldioxid ved forbrænding og dermed dannelsen af den uønskede svovlsyring og svovlsyre. Det vil nedsætte luftforureningens korrosion, men hvor meget er vel endnu et ubesvaret spørgsmål, dels fordi vi mangler sikre oplysninger om korrosionens samlede skader, dels fordi ca. 85 pct. af luftens svovlindhold er, om jeg så må sige naturlig og upåvirket af brændslets svovlindhold. Den sundhedsmæssige luftforurening skyldes, så vidt jeg har forstået, mere svovlets tilknytning til sodpartikler end svovldioxyden i sig selv. For at få den fulde værdi af det lavere svovlindhold i brændsel synes det således at være en forudsætning, at også udskillelsen af uforbrændte partikler nedsættes, men jeg ser, at ministeren bebuder, at boligministeren vil komme med forslag, som sigter på dette.

Jeg håber, der bliver tilstrækkelig tid til, at vi under udvalgsarbejdet kan få den lange række spørgsmål, som rejser sig i forbindelse med lovforslaget, sagligt belyst.

Endelig et par ord om den bemyndigelse,